

هل عرض أحمد الحسن المعجزة على المراجع!

أيا احمد الحسن از مراجع خواسته از او معجزه بطلبند؟!

قد يتوهم البعض - وحتى بعض المؤمنين ربما - أن السيد أحمد الحسن (عليه السلام) عرض المعجزة ابتداءً على المراجع، وترك أمر تحديدها إليهم، وأما هو فدوره أنه ينفذ ما يقترحون ويطلبون!!

برخی افراد و چه بسا گروهی از مؤمنین، چنین گمان می کنند که سید احمد الحسن (عليه السلام) در بدو امر، طلب معجزه را بر مراجع عرضه داشته و تعیین نوع آن را هم به ایشان واگذار کرده است؛ یعنی نقش سید احمد الحسن (عليه السلام) آن است که هر چه مراجع پیشنهاد و طلب کنند به اجرا درآورد!!

هكذا قد يظن البعض. ولكن الحقيقة هي ما يوضحه السيد أحمد الحسن (عليه السلام) بقوله:

برخی این گونه متوهم شده اند؛ ولی واقعیت، همان چیزی است که سید احمد الحسن (عليه السلام) در کلام خویش تشریح می کند:

[بالنسبة لقضية المعجزة، التي عرضنا على بعض المراجع أن يوثقوا طلبهم لها، وأن الحجة يُعرف بها، ببيان رسمي منهم.

«در خصوص قضیهی معجزه، ما به برخی از مراجع گفتیم که درخواست خود را مستند و مکتوب کنند و با صدور بیانیه ای رسمی تصریح نمایند بر این که حجت به وسیلهی معجزه شناخته می شود.

يجب الانتباه أنهم هم من طلبها ابتداءً، والاستجابة كانت لبيان أنهم إما كذابون وغير جاديين وإنما يريدون تضليل الناس، وهذا يتبين بعد أن خاطبناهم رسمياً وهم لا يستجيبون. وإما إن استجابوا وكتبوا بياناً رسمياً ووثقوا طلبهم، فهم بهذا يبيّنون أنهم جهلة؛ لأنهم

حصرُوا طريق معرفة الحجة بالمعجز، بينما هو ليس الطريق الوحيد، بل هو طريق مختلف فيه.

باید توجه داشت که ابتدا این مراجع بودند که خواستار معجزه شدند و پاسخ‌گویی به آنها برای بیان این مطلب بود که آنها یا دروغ‌گو هستند و جدیتی ندارند و فقط می‌خواهند مردم را به بی‌راهه بکشانند و این قضیه پس از آن روشن شد که ما به طور رسمی آنها را مورد خطاب قرار دادیم و آنها از پاسخ‌گویی سر باز زدند؛ و یا اگر هم پاسخ می‌دادند و بیانیهای رسمی می‌نوشتند و درخواست خود را مستند می‌نمودند، در واقع از نادانی خود پرده برمی‌داشتند زیرا آنها راه شناخت حجت را به معجزه منحصر کرده‌اند، در حالی که معجزه تنها راه ممکن نیست بلکه (برای معرفت پیدا کردن نسبت به حجت الهی) راه‌های مختلفی وجود دارد.

المراجع ووكلاؤهم قالوا للناس: لا نؤمن إلا أن يأتينا بالمعجزة، فكانت الاستجابة من أحمد الحسن لطلبهم وأن يوثقوا طلبهم لبيان أمرين:

مراجع و وکلای آنها به مردم گفتند: ایمان نمی‌آوریم مگر این که برای ما معجزه‌ای بیاورد. احمد الحسن پذیرش این درخواست را منوط به مستند و مکتوب کردن تقاضای‌شان کرد، با هدف آشکار شدن دو موضوع:

أولاً: إنهم كذابون، ويتبين كذبهم إن لم يكتبوا طلبهم وينشروه بين الناس.

اول: آنها دروغ‌گو هستند و اگر خواسته‌ی خود را ننویسند و بین مردم منتشر نسازند، دروغ‌شان نمایان می‌گردد.

ثانياً: إنهم جهلة ويخالفون الأصل العقائدي وهو أن الحجة يُعرف بالنص، وأما كونه يمكن أن يُعرف بالمعجزة فهو مختلف فيه، فكيف جعل المراجع الطريق الوحيد لمعرفة الحجة هو إظهار المعجزة؟!

دوم: آنها نادان‌اند و با این اصل اعتقادی که حجت با نص شناخته می‌شود، مخالفت می‌ورزند. این که آیا حجت را با معجزه می‌توان شناخت یا نه موضوعی مورد اختلاف است؛ حال چگونه است که مراجع تنها راه شناخت حجت را اظهار معجزه می‌دانند؟!

هذا ردُّ على بعض من يكذبون ويقولون إنَّ أحمد الحسن جاء وعرض على المراجع ابتداءً طلب أيِّ معجزة [.

این پاسخ برخی از کسانی است که به دروغ می‌گویند احمد الحسن آمده و خودش از همان ابتدا به مراجع گفته است که هر معجزه‌ای می‌خواهند از او طلب کنند».

* * *